FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

fremsat den 28. oktober 1999 *

1. Nærværende sag er anlagt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til EF-traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) med påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke ved lov eller administrativt har vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 95/30/EF af 30. juni 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) [1] (herefter »direktivet«), eller idet det ikke har givet Kommissionen underretning herom. Kommissionen har også nedlagt påstand om, at Storhertugdømmet Luxembourg dømmes til at betale sagens omkostninger.

2. Efter direktivets artikel 2, stk. 1, skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 30. november 1996 og straks underrette Kommissionen herom. Kommissionen modtog ikke underretning fra Storhertugdømmet Luxembourg om de bestemmelser, der var vedtaget for at gennemføre direktivet, og tilstillede det derfor den 30. maj 1997 en åbningsskrivelse. Da denne skrivelse ikke officielt blev besvaret af Storhertugdømmet Luxembourg, fremsatte Kommissionen den 22. december 1997 en begrundet udtalelse over for det. Storhertugdømmet Luxembourg svarede ved skrivelser af hhv. 25. marts 1998 og 19. august 1998, hvori det meddelte Kommissionen for det første, at et udkast til anordning om gennemførelse af direktivet, var blevet forelagt Storhertugdømmets Conseil d'État til udtalelse, og for det andet, at den luxembourgske regering havde besluttet at foretage ændringer i dette udkast. Da

* Originalsprog: engelsk.

1 — EFT L 155, s. 41.

Kommissionen ikke modtog andre oplysninger om direktivets gennemførelse, besluttede den den 2. februar 1999 at anlægge nærværende sag, under henvisning ikke blot til Storhertugdømmet Luxembourgs forpligtelser i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, men også i henhold til EF-traktatens artikel 5 (nu artikel 10 EF) og dens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF).

3. Storhertugdømmet Luxembourg har i sit svarskrift af 27. april 1999 rigtignok ikke bestridt, at det ikke har opfyldt sine forpligtelser, men anført, at forsinkelsen muligvis skyldes, at Storhertugdømmet i andet halvår af 1997 bestred formandskabet for Den Europæiske Unions Ministerråd, og at samtlige passende foranstaltninger efter dette formandskabs afslutning er blevet truffet for at sikre en hurtig gennemførelse af direktivet. Det har anført, at Kommissionens søgsmål snart vil være uden genstand og anmodet Domstolen om at suspendere sagen. I replikken af 6. maj 1999 har Kommissionen taget Storhertugdømmet Luxembourgs oplysninger til efterretning, idet den dog samtidig har fremhævet, at ingen foranstaltninger af nævnte art hidtil er blevet vedtaget. Den har derfor fastholdt søgsmålet.

4. Efter Domstolens faste praksis kan en medlemsstat ganske klart ikke påberåbe sig administrative vanskeligheder i sin egen retsorden, hvortil må høre vanskeligheder i forbindelse med forberedelsen af formandskabet for Den Europæiske Unions Ministerråd, som begrundelse for ikke at opfylde sin forpligtelse i henhold til fællesskabsretten til fristmæssigt at gennemføre et direktiv i national lovgivning [2]. Kommissionens påstand skal derfor, i det omfang den vedrører undladelsen af at gennemføre direktivet, tages til følge, uden at det er nødvendigt at tage stilling til den del af påstanden, der vedrører undladelsen af at give Kommissionen underretning [3].

2 — Jf. bl.a. dom af 25.11.1998, sag C-214/96, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 7661, præmis 18, og af 14.9.1999, sag C-401/98, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 5543, præmis 9.

3 — Jf. på dette punkt dom af 21.9.1999, sag C-362/98, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 6299.

Forslag til afgørelse

5. Jeg foreslår derfor Domstolen at træffe følgende afgørelse:

1) Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke ved lov eller administrativt har vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 95/30/EF af 30. juni 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

2) Det pålægges Storhertugdømmet Luxembourg at betale sagens omkostninger.